

Ciutats mítiques: Fuenteovejuna

Viatjar és passejar un somni. Sortir a la descoberta dels llocs de la memòria. Des de la fila zero assistir a l'Espectacle del Temps desxifrant el que som a la llum del que ja no som. L'ahir i l'avui. Reflexions autometafísiques mentre circulo per la N-502 camí de la cordovesa Fuente Obejuna (separada i amb "b" alta), variant toponímica entre la ciutat actual i la que va idear un poeta colossal: **Lope Félix de Vega Carpio**.

Estic resseguint els escenaris urbans -Almagro, Medina del Campo, Toro, Tordesillas, Fuente Obejuna- d'una comèdia històrica que em va enxampar pel clatell quan encara no me'l tapaven els cabells Maig del 68. Mentrestant, el generalíssim **Franco** dictava penes de mort a tort i a dret, i no-saltres, progres d'esperit, disfressats d'Esteban l'alcalde del poble, encaixàvem la fúria uterina de

Laurencia, mossa violada pel Comendador: "Hilanderas, maricones/amujerados, cobardes (..) y yo me huelgo medio-hombres/porque quede sin mujeres esta villa honrada, y torne aquel siglo de amazonas/eterno espanto del orbe". La fiblada fulmina. El poble s'amotina, executa el pèrfid Comendador de Calatrava, li sega el caparró i en ser torturats nens,

● “Quan els Reis Catòlics
● feien d'ERC, tot
● apedaçant una nació”

dones, avis, el jutge reial tan sols rep una resposta: “¿Quién mató al Comendador? Fuenteovejuna, señor. ¿Y quién es Fuenteovejuna? ¡Todos a una!”. Lope de Vega es basa en fets polítics que la vila protagonitza el 1476 quan els Reis Catòlics fan d'ERC, és a dir, apedacen una nació. Algú ha dit que Lope era el *public-relations* de la Monarquia austriaca. Potser sí en el segle XVII. En el XX “Fuenteovejuna” és soviètica. Això sí, mutilant la darrera escena quan els reis perdonen els amotinats... I Franco morirà al llit.

La **Fuente Obejuna** actual és ciutat de set mil ànimes afables. Casetes blanques i teulades vermelles com la sang. Es menja sa i porc -*migas con chicharrones, sopaipas*- a la plaça de la vila que, agraïda, la dedica al *Fénix de los Ingenios*: va escriure 1.800 comèdies, soldat a l'Armada Invencible, enamoradís perpetu, tres vegades vidu i pare a dotzenes. Torno a casa emmurriat. Com **Baudelaire** alço el cap i estimo els núvols... Silencis espectaculars.